

מ"ת 5419/08/19 - לירן בנו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 5419-08-19 מדינת ישראל נ' בנו (אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 321387/2019

בפני	כבוד השופט יוסי טורס
מבקש	לירן בנו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. המבקש נתון בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית מלא וזאת בשל כתב אישום שהוגש נגדו המייחס לו עבירות של התפרצות לדירת מגורים, גניבה, החזקת מכשירי פריצה וקבלת נכסים שהושגו בפשע.
2. בכתב האישום צוין כי ביום 23.7.19 נהג המבקש ברכב כאשר עמו שניים נוספים. השניים יצאו מהרכב, טיפסו לדירת המתלוננים על גבי פיגום ושבו לרכב. בהמשך ובסמיכות, שבו השלושה למקום והפעם ברכב אחר. שוב יצאו השניים מהרכב והתפרצו לדירה כאשר המבקש ממתין להם ברכב. השלושה גנבו במעמד זה כסף מזומן ותכשיטי זהב. בהמשך, נעצרו המבקש ואחד האחרים ברכב כאשר ברשותם כלי פריצה. ברכב היו גם שלושה שטרות כסף אשר נטען שהמבקש ידע שהושגו בפשע.
3. כעת מונחת בפני בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש לאפשר לו לצאת מהארץ למשך שבועיים על מנת לנפוש בתאילנד עם רעייתו הטריה במסגרת ירח דבש. המבקש טוען כי לא הוצא נגדו צו עיכוב יציאה מהארץ וכי אין כל חשש שימלט מהדין. עוד טוען הוא שאין במתן היתר לנסוע כאמור, כדי לסכן את הציבור ואין די בנימוק לפיו הדבר "לא נראה טוב" כטענת המאשימה. משכך ביקש הוא להיעתר לבקשה. המבקש טוען עוד כי בית המשפט אשר הורה על שחרורו קבע כי קיים קושי ראיתי הנעוץ בהוכחת מודעותו למעשי האחרים וכי יש להביא בחשבון נתון זה.
4. המשיבה מתנגדת וטוענת כי מדובר במי שנקבע שטמונה בו מסוכנות וכי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים לו. צוין עוד כי היעדרות לבקשה תביא למצב בו המבקש חוזר לשגרת חייו וזאת אין להתיר בשל האישומים המיוחסים לו. לאור כך ביקשה המאשימה לדחות את הבקשה.
5. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ראיתי לדחות הבקשה. אנמק מסקנתי.
6. המבקש עומד לדין בגין עבירות חמורות המלמדות על מסוכנות ותעוזה. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי

ומתקבלת תמונה ברורה של מסוכנות. בית המשפט אשר הורה על שחרורו קבע כי האיזון הנכון שבין חומרת העבירות, טיב הראיות והמסוכנות הטמונה במבקש, לבין חזקת החפות והאפשרות להשיג את תכלית המעצר בדרך שפגיעתה בחירות המשיב קטנה יותר, היא על דרך של מעצר בית מלא בפיקוח הדוק. אכן, בית המשפט אשר הורה על שחרור המבקש ציין כי "התשתית הראייתית בקשר למעורבותו [...] במעשה ההתפרצות לוקה בחולשה, שכן ייתכן והוא יצליח להוכיח במהלך המשפט כי הסעת השניים הייתה תמימה" ואולם, חרף זאת נקבעו תנאי שחרור מחמירים. משכך, אין לנושא זה חשיבות לענייננו שכן נקודת המוצא היא התנאים שנקבעו.

7. אני מסכים שאין חשש במקרה זה להימלטות מהדין במידה המצדיקה איסור יציאה מהארץ. אף המאשימה אינה טוענת כך ולא ביקשה כלל צו עיכוב מהארץ. ואולם, הבקשה אינה לאפשר את יציאתו של המבקש מהארץ, אלא לאפשר לו "הפוגה" ממעצר הבית בו הוא נתון, תוך שהמבקש מבהיר כי ינצל הפוגה זו כדי לנסוע לירח דבש לתאילנד. זאת לדעתי, אין לאפשר בנקודת זמן זו, בה שווה המבקש בתנאים מגבילים בשל כתב אישום חמור.

8. אינני מסכים לטענה שנסיעה כאמור אינה מוסיפה מסוכנות. אכן, המבקש יהיה מפוקח על ידי אשתו (שהיא אחת המפקחות כיום) ואולם לא הרי יציאה קצרה לצורך הגעה לבית משפט או למטרה מוגדרת אחרת, כיציאה למשך שבועיים מבלי יכולת מעשית לבדוק את טיב הפיקוח. לעניין זה אינני סבור שמדובר בפיקוח שניתן לאשרו. די בכך כדי לדחות את הבקשה. ואולם, גם אם ניתן היה לומר שהנסיעה אינה משנה באופן מהותי את טיב הפיקוח, אזי אין להתעלם מכך שהמבקש עומד לדין בעבירות חמורות בגין עליו לשהות בתנאים מגבילים מחמירים. אינני מקל ראש במטרת הנסיעה ואולם אין מדובר בנושא דחוף שאין לדחותו, או חלילה בצורך רפואי שאין לעכבו. אין מדובר אף בנסיעה למטרת פולחן דת. מדובר בנסיעה שמטרתה בילוי גרידא אשר ניתן לדחותה לאחר סיום המשפט (או ביטול התנאים) ומשכך משקלו של האינטרס הציבורי גובר, גם כאשר אני מביא בחשבון את חזקת החפות. ראו:

"מבלי לחלוק על תחושותיהם הכנות של העוררים ובני משפחתם בכל הנוגע לנסיעה זו, אין היא מתיישבת עם האינטרס הציבורי או עם המדיניות העקבית של הפסיקה בעניין זה. גם בעבר נדחו בקשות דומות של מי שעניינם היה תלוי ועומד במשפט פלילי, ואף בהתייחס לנסיעה לאומן כדוגמת זו שמתבקשת כעת" (בש"פ 3004/15 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.15))

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תש"פ, 04 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

